

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 87.

Fjerde Sessions tredie Samling.

25de Møde.

Tredagen den 15de Juli.

(Fortf.)

Formanden: Sagen foreligger saaledes til 1ste Behandling. Forhandlingerne ere aabnede. Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) har Ordet.

Alberti: Dette Lovforslag er nu kommet her til Thinget, i en noget anden Skikkelse, end det har havt de to foregaaende Gange, da det blev fremlagt for Folkethinget af Justitsministeren. Saavidt jeg skønner, saa er det foreliggende Forslag bedre end de tidligere. Det Fortrin, som det nu fremkomne Lovforslag har, sætter jeg deri, at Listen over Godtgjørelser til de enkelte Retsbetjente er udgaaet af Loven. Det vil nemlig erindres, at der i de tidligere Lovudkast var i § 2 opført specielt de Summer, som hver enkelt Retsbetjent over hele Landet skulde have i Godtgjørelse for Dommerforret. Nu er der bestemt en almindelig Sum, der skal voteres til Justitsministerens Budget aarligt, som ikke kan overskrides, og derefter har Ministeren at fordele dette Beløb mellem Retsbetjentene. Fordelingen er saaledes gjort mere til en administrativ Sag, end den har været tidligere, thi da skulde jo efter de da fremkomne Lovudkast enhver enkelt Sum bevilges af Legislaturen for bestandig. Det var netop denne Liste, som tidligere vakte endeel Opposition mod Lovforslaget; thi naar en saadan Liste skulde vedtages, blev Rigsdagen nødt til at gaae ind paa at undersøge, hvorvidt de Godtgjørelser, der vare tillagte de enkelte Retsbetjente, vare noie udregnede. Men nu var det jo vitterligt, at navnlig i Jylland var der gaaet iffe ubetydelige Misbrug i Svang i visse Jurisdictioner med Hensyn til Dommerforrets Opdrævning, og disse Uregelmæssigheder maatte

altsaa bringes frem og undersøges. Jeg troer, at en saadan Undersøgelse vilde være falden Thinget meget besværlig; jeg har den Mening derfra, at jeg har været Medlem af de to Udvalg, som i de to sidste Folkethings-Sessioner have været nedsatte om denne Sag, og vi kom aldrig længere, end til at En med stor Besvær arbejdede os igjennem disse forskellige Godtgjørelser og de Rettelser, som vare uundgaaelig nødvendige at foretage derved. Naar denne Mangel nu er borte, troer jeg, at Thinget ogsaa lettere kan votere denne Lov. Det eneste Hensyn, som da bliver tilbage, skulde jo være Betragtningen fra de nærmest Paagældendes, nemlig Retsbetjentenes Standpunkt, nemlig Betragtningen over, hvorvidt en saadan Sums Fordeling vilde equivalere de Indtægter, som Retsbetjentene havde havt tidligere. Der var i de ældre Lovudkast opstillet den Regel, at Retsbetjentene skulde have Dommerforret vederlagt efter en vis Gjennemsnitsberegning af 3 Rbd. pr. Tønde Korn over hele Landet. Ogsaa denne Bestemmelse vakte i sin Tid endeel Opposition mod Lovudkastet, men, som det vil sees, er det nu ogsaa gaaet ud af Forslaget, saaledes som dette er oversendt fra det andet Thing, idet § 2 jo har den meget væsentlige Bestemmelse, at Kornpriserne i de forskellige Egne af Landet skulle tages i Betragtning af Justitsministeren ved Bidragenes og Restancerens Fordeling. Derved vil det jo blive muligt at tage Hensyn til Capitelstarten i de forskellige Egne i Landet, og saaledes undgaae den Mislighed, som var ved den forhen foreslaaede Beregning, hvorefter Godtgjørelsen skulde beregnes efter een Maalestof over det hele Land. Naar nu hertil kommer det Unskelige i, at dette Lovforslag bliver endelig vedtaget i den nærværende Session, for at de Retsbetjente, som allerede